

Kelime-i Terhidin Secresi Hilkatte Açıklanışı

22 Kasım 2012 P.be

(Ene) → Mana (İllallah - İsbat Makamı)
y Nur (Muhammedur Resulullah)

Lā ilahe → Nefy makamıdır yani (Mektur ilahlar) derken nehiy
İllallah → İsbat makamıdır. Ancak Allah vardır bu aşamada
ifade edilir o nedenle Meculün Allaha CC bakan yönü
Mana olduğu için Mana → İllallah makamıdır.

Muhammedür Resulullah = Nuru Muhammedin'in Nur kısmıdır.
Kainatı meydana getiren nur Muhammed (sau) olduğu
için nur kısmı Muhammedür Resulullah'dır.

Bu nedenle Lā ilahe İllallah demekle kişi imanının Allahı tas-
dikler bölümünü gerçekleştirir ancak İslamiyet Muhammedur
Resulullah ile mümkündür.

= Serpil =

Latife-i Rabbanîye

Sözler: 3 yerde Latife-i Rabbanîye Geçiyor.

~ 1. Sözler 270 21. Söz - 1. Makam - 2. İkaz

Hane-i cismimde - senin arkadaşların olan kalbimin gıdası, ruhu-
mun ab-ı havatı ve latife-i Rabbanîyemin hava-yı nesimini
cezb ve celbeden namaz dahi, seni usandırmamak gerekir.

Tesbitlerim:

1. Paragrafın başında ey sikemperver nefsim --- şeklinde
başlangıç var ve nefsin'e hitap ediyor. Devamında öyleyse
hane-i cismimde senin arkadaşların olan kalbimin gıdası ---
bu paragraftan anlıyorum ki hane-i cismimizde nefsimizin
yanısıra kalb, ruh ve latife-i Rabbanîye gibi birimler de var.

2. Latife-i Rabbanîyemin hava-yı nesimini cezb ve celbeden
namaz dahi --- paragrafindan anlaşıyor ki Latife-i Rabbanîye
nin hava ile ilişkilendirilmesi L. Rabbanîyenin ince ve latif olusuna
işaret ediyor.

3. Namaz latif ve ince olan Latife-i Rabbanîye duygumuza
bir nefes ve hava olmaktadır.

4. Bedenimizin yemek, içmek vb ihtiyaçları obluğu ve bu

İhtiyaçların giderilmesi gerektiği gibi mana bedenimizi (kalp, ruh, L. Rabbanîye ...) de manevî gıdalar olan namaz, zikir gibi gıdalar ile beslememiz gerekir. Öyleyse namaz bedenimizin manevî yapısına hava gibi gereklidir manevî yapımızın oksijenidir.

Latife-i Rabbanî: Allah'ın kainattaki rububiyetini hissedip onunla gıdalanan ve onunla nefes alan ince ve latif bir duygudur.

~ 2. Sözler 270: 21. Söz - 1. Makam - 2. İkaz

Evet fitraten ebediyeti isteyen ve ebed için halkolunan ve ezeli ve ebedî bir zâtın âyinesi olan ve nihayetsiz derecede nazik ve letafetli bulunan zîsuur bir sırr-ı insanî, zînur bir **Latife-i Rabbanîye**; su kasavetli, ezici ve sıkıntılı, gerici ve zulumatlı ve boğucu olan ahval-i dünyeviye içinde, elbette teneffüse pek çok muhtahtır. ve ancak namazın perceresi ile nefes alabilir.

Tesbitlerim =

1. İnsan fitrat olarak ebediyeti ister, ebed için yaratılmıştır ve
2. Ezeli ve ebedî bir zâtın âyinesi olan ve nihayetsiz derecede nazik ve letafetli bulunan zîsuur bir sırr-ı insanî zînur bir **Latife-i Rabbanîye** = Burada L. Rabbanîyenin ikeriği açıklanmış nedir bu ikerikler

① Ezeli ve ebedî bir zâtın âyinesi imiş.

② Nihayetsiz derecede nazik ve letafetli imiş.

③ Zîsuur bir sırr-ı insanî imiş = Yani zî' de sapka = apostrof var yani suurun daha da doğrusu suur sahibi olan bir kişinin suurunun ikeriği, bir sırr-ı insanî yani insanın ikeriğindeki sıfatındaki sırr L. Rabbanîye imiş. Özetle L. Rabbanîye suurlu bir sırr-ı insanî imiş.

④ Zînur bir L. Rabbanîye ... = L. Rabbanîyenin sıfatlarından biri de nur sahibi olmasıymış. Demekki L. Rabbanîye = Zîsuur bir sırrı insanî + zînur imiş.

⑤ Su kasavetli ezici ... - elbette teneffüse pek çok muhtahtır. Bu paragraftan anlaşıyor ki insan dünyevî sıkıntılar için de teneffüse ihtiyaç duyar. Gündelik dünyevî sıkıntılar kişiyi manen etkiler, boğmaya başlar bu dönemde insan tenef-

füs etme ihtiyacı duyar.

⑥ İnsanı tenefüs ettirecek, onu dünyevi sıkıntılardan uzaklaştıracak şey NAMAZDIR. Öyleyse günlük dünyevi sıkıntılar manevî yapımıza zarar vermektedir (özellikle de letaif-i Rabbaniyemize) bu zarardan kurtulmanın, günlük sıkıntılardan tenefüs etmenin formülü NAMAZ imiş. (Oysa biz Müslümanlar namazımızı işimizin arasına sıkıştırıyoruz halbuki işimizi Namazımızın arasında değerlendirmeliyiz. Yani pergelimizin ucu Namazda dünyevi işler ise pergelin öbür ucunda olmalıdır biz pergelin ucunu işe batırırsak namazı kaçıracaklarız de).

⑦ L. Rabbaniye namaz penceresi ile nefes alabiliyor. Öyleyse L. Rabbaniye 1 bînadır dersek namaz ile o bina hava alıyormuş. Ayrıca pencere bakılan yer demektir insan başını pencereden çıkarıp oradan dünyayı, etrafını seyreder. İnsan da namaz penceresi ile hava alıyor, maneviyatı o pencere ile seyretebiliyor.

Bakara 45 ve 53: Allah CC sabır ve namaz ile benden yardım isteyin buyuruyor. Namaz ile insan penceresini Allah CC'na açmış oluyor ve o pencereden "Yetiş Allahım" diyor. Allah da CC sana Latife-i Rabbaniye ile "Kulum korkma ben seninleyim, dünya sıkıntılarına seni teslim etmem" diyor. (29.11.2012 Adap.)

3. Sözlere 687 33. Söz - 31. pencere

Yani, irade-i İlahiye cıvesi olan evamir-i tekviniye ve o emir den vücud-u harici giydirilmiş bir kanun-u emrî ve **Latife-i Rabbaniye** olan ruh, onların idaresinde onların manevî seslerini hissetmesinde ve hacetlerini görmesinde birbirine mani olmaz, ruhu şaşırtmaz.

Tesbitlerim:

1. İrade-i İlahiye'nin cıvesi Evamiri tekviniye ve onun da vücudu haricisi ruh imiş. Şekille gösterirsek:

İrade-i İlahiye → Evamiri Tekviniye → Ruh (L. Rabbaniye)

2. Ruh evamiri tekviniyeden vücudu harici giydirilmiştir, bir kanun-i emridir ve L. Rabbaniyedir. Burada ruhun 3 sıfatı verilmiş Vücud-u harici → Kanun-u emrî → L. Rabbaniye

Öyleyse L. Rabbanîye ruhun içinde bir birimdir. Yani ruhu ev olarak düşünürsek L. Rabbanîye o evdeki bir odadır.

3 Paragrafın başında insanın ruhu bütün cesedine öyle bir münasebeti vardır ki bütün âzasını ve eczasını birbirine yardım ettirir... onların idaresinde manevî seslerini hissetmesinde ve hacetlerini görmesinde birbirine mani olmaz, ruhu sırtmaz.

Öyleyse ruh kendisinde mevcut olan sıfatları ile (vücut-u haricî - kanun-u emrî ve L. Rabbanîye) bedendeki maddî âzaları (kalp, böbrek, ciğer vb) ve manevî âzaları (kalp, sır, hafî, akıl vb) bir düzen içinde, onların idaresindedir, manevî seslerini hisseder, hacetlerini görür. Ruhda bunları yapacak donanım mevcuttur.

Mektubatta 3 yerde L. Rabbanîye geçiyor.

1. M. 348 28. Mekt. - 1. Risale plan 1. Mesele

O doğrudan doğruya mahiyet-i insanîyedeki latife-i Rabbanîye, âlemi şehadetle bağlanan ve o âleminde dolayan duyguların kapanmasıyla ve durmasıyla, âlemi gayba karşı bir münasebet bulur, bir menfez akar. O menfez ile vukua gelmeye hazırlanan hâdiselere bakar ve Levhî Mahfuz'un cilveleri ve mektubat-ı kaderîyenin nûmuneleri nevînden birisine rast gelir... (Rüyayı sadıka anlatılmış)

Tesbitlerim:

1. L. Rabbanîye âlemi şehadeti âlemi gayba bağlayan bir menfezdür. Yani L. Rabbanîye a. şehadet ile a. gayb arasında bir berzahdır.

2. İnsan L. Rabbanîyesi ile âlemi gaybdan âlemi şehadete geçiş yapar. Bu menfez ile neleri görür (âlemi gaybda)

a. Vukua gelmeye hazırlanan hâdiselere bakar.

b. Levhî Mahfuzun cilvelerine rast gelir

c. Mektubatı kaderîyenin nûmunelerine rast gelir

d. Bazı vakıat-ı hakikiyeyi görür. (Meydana gelecek olay ve hâdiseleri görür). Buda 3 değişik şekilde olabilir:

① O vakıatta bazan hayal tasavvuf eder suret libasları giydirir.

② Bazan aynen gördüğü gibi çıkar.

③ Bazan kalınca bir perde ile sarılır. (Anlaşılması zordur)

Bu 3 özellik rüyalarımız için geçerlidirler.

2. Mektubat 348 28. Mekt. - 1. Risale olan 1. Mesele

Yani: "Kurdun bahsini ettiğin zaman topuzu hazırla, vur çünkü kurt geliyor". Demek bir hissi kabl-el yuku ile, **latife-i Rabbanîye** icmalen o adamın gelmesini hisseder... fakat ehli salahatta ve bahusus ehli velayette bu hiss-i kabl-el yuku fazla inkişaf eder, kerâmetkârane âsârını gösterir.

Tesbitlerimiz:

1. Meydana gelecek bir olayı insan hissedebilme fitratına sahiptir. O meydana gelecek olayı hissetmemize sebep olan (alemi gaybdan olan) hissin bizdeki merkezi L. Rabbanîyedir.

2. Fakat aklın suuru ihata etmediği için... diyor burdan anlaşılan akıl suuru ihata etmediği için (çok ilginç akıl demekki suuru ihata edemiyormuş) kasden değil ihtiyarsız olarak bahsetmeye sevkeder. Demekki bazan gayri ihtiyari ağzımızdan çıkan sözler kimizamanda isabet eder ve şaşırtır demekki bu olacak bir olayı önceden ihtiyarsızca dile getirmemiz L. Rabbanîyemizin o olayı algılamasından (ama biz farkında olmuyoruz) sonra da aklımızın suuru ihata edemediği için bizi kasden değil ihtiyarsız olarak bahsetmeye sevkeder.

Buna telepati de deniyor. Demekki telepati denilen özellik L. Rabbanîyeden kaynaklanıyor. (Allahu alem). Öyleyse bu bana sunu düşündürdü Anne tavşanı yavruları küçükten yavrularından ayırıyorlar ve başka bir yerde (başka uzak bir şehirde) birer birer öldürüyorlar ve anne tavşan yavruları öldürülürken onları görmediği halde acı acı feryat ediyor. Yani hissediyor demekki L. Rabbanîye farklı bir özellikte hayvanlarda da olabilir.

İnsanlardaki keşif ve kerametlerin merkezinde L. Rabbanîye ezaman. (Çok ilginç)

3. Ehli feraset bazan keramet gibi geldiğini beyan eder. Benim anladığım keramet kişinin elinde olmadan, kendi ihtiyarı dışında gelir feraset ehli de gaybi bilgilerin kısmın ihtiyarı olmadan gelişini keramet ile benzer olduğunu belirtiyor. Burada bir hadisi şerif hatırıma geldi: "Müminin ferasetin"

den sakınınız çünkü o Allah cc.nun nuru ile bakar" bu h.s. kişide firaseti oluşturan nurlardan birinin L.Rabbanîye ola-
cağına dair bende bir kanaat oluşturdur. (Allahu alem)

4. Ehli salâhatta ve bahusus ehli-ı velayette bu hiss-i kabl-el vuku fazla inkışaf eder, keramett-kârane âsârını gösterir.

Bu paragraftan anladığım:

a) Salih kimselerde, özellikle velilikte hiss-i kabl-el vuku fazla gelişiyormuş.

b) Gelişen bu durum o kişide kerametlerle eserlerini gös-
teriyormuş.

Öyleyse tasavvufta bir söz var: "Alimin yanında dilini, arifin yanında kalbini koru" derler. Yani alimin yanında çok konuşursan senin ilmi seviyeni ve avamı alimmi olduğunu konuşma şeklinden anlayabilir. Arif ise beden dilinden, simandan, konuşmaktan kalbi hallerini, hatta sanda kalbinden geçirdiğin olumlu ve olumsuz düşünceleri anlayabilir (Allahın izni kadariyle) denir demek ki karşısındaki kişinin hal, hareket ve tavırlarını L.Rabbanîyesi nurlananlar kiiz-
nillah kendi kapasitelerine göre anlayabilirler.

Bu bana şu düşünceyi de çağırırdı: Bir terzi kumaşa bakıp ondan bir elbise çıkıp çıkmayacağını anlayabiliyor, bir kamyon şöförü kamyonun yokluğu çıkıp çıkmayacağını anlayabiliyor vb öyleyse kişideki ilim onda bir nur meydana getiriyor (ilim canlıdır ve ruhludur demiyormuyuz?) Ohalde bu ilmi nur L.Rabbanîyemizi aydınlatıyor aslında ilim L.Rabbanîyemizi nurlandırıyor (kesafetten yani dünyanın ve nefsin musallat olmasından ileri gelen kirlilerden bizi temizliyor ve latife-i Rabbanîyemizi de nurlandırıyor latif hâle gelmesine sebep oluyor). İlim ne kadar önemli bir nur insan bir anlayabilseydi!

3. Mektubat 394: 29. Mektup-1. Kısım

Üçüncü bir daire içinde, hayret-engiz ve keyfiyeten küçük... Bu dairede, kalbimdeki latife-i Rabbanîyem iyyakenâbüdü... o cemaat namına diyor.

Tesbitlerim:

1. Latife-i Rabbanîye kalpte imis.

2. L.Rabbanîye'nin secere-i hilkatte yeri Arşı Azamdır.

Günkü iyyakēnābüdü makamı A-Azamdır. L-Rabbaniye bu cemaatin adına söylemiş.

3. İnsanın vücudunda bulunan zerreler cemaati hali ibadet halinde imişler. Ayrıca insanda mahiyetindeki hisler ve duygular, latifeler bir cemaat gibi uyum içinde sanki namaz kılmaktalar. L-Rabbaniye ise bu cemaate imam olmuş ve iyyake... dediği cihetiyle latifelerimizin imamı, başı, temsilcisi L-Rabbaniye latifemizdir.

4. İnsanda bulunan zerreler ve latifeler cemaati görünüşte küçük bir alem gibi dursa da hakikat, vazife ve kemiyet noktasıyla büyük bir alemdir. İnsan mahiyeti itibarıyla alemin küçültülmüş bir misali olması nedeniyle büyüktür ama bedenen, maddeten yani kemiyet yönünden (aleme nisbeten) küçüktür.

M. Nuriye'de 1 yerde L-Rabbaniye geçiyor

~ 1. M-Nuriye 247: Nokta - 2. Burhan

Cemi' zerrat-ı kâinat birer birer zât ve sıfât vesaire vücuh ile hadsiz imkânât... aualim-i gaybiyenin enmüzeci olan latife-i Rabbaniye içinde ilân-ı Sâni' eden misbah-ı imanı ışıklandırıyorlar.

Tesbitlerim:

1. Kâinattaki yaratılmışlar, zerrat-ı kâinat yaratılmış olan imkânât aleminde çeşit çeşit iken bunlar birdenbire bir ciheti takip ederek, belirli bir sıfatla vasıflanarak, belli bir keyfiyete bürünerek [gökyüzündeki çeşitli yıldızların, gezegenlerin herbirinin yapısı ve özelliği farklı olmasına rağmen belli bir sıfatla sıfatlanınca galaksi gibi sistemleri oluşturmuyorlar belli bir sistem içinde hareket ediyorlar. Tasavvuf bu manada her bir mahlukatın (gezegenin-yıldızın-hayvanın-insanın) hangi program üzere yani hangi fitrat üzere yaratıldıysa bu fitratını bozmadan görevini yerine getirmesine ZİKİR der. Yani her bir varlığın zikri yaratıldığı hal üzere görevini yerine getirmesidir güneşin hergün doğudan doğup batıdan batması onun zikridir] bir sistem oluşturmaları kendilerini yaratan Sâni'ye burhan oluyolar.

2. Gayb alemlerinin enmüzeci → L-Rabbaniye imiş. Bu

cümleden benim anladığım d. Rabbanîye S. Hilka'tin hülâsasıdır. Yani S. Hilka'tteki her mertebeyi robota koysak onun özünü çıkarsak sonra bunu insanda yerleştirsek bence yerleştireceğimiz yer KALP'tir (yani mahali) yerleştireceğimiz o kâinat özünün insandaki karşılığı da d. Rabbanîyedir.

3. İman → Latifei Rabbanîyenin içinde imis ***

4. İlan-ı Sani → Latifei Rabbanîyede oluyor → İman lâmbasını kâinattaki her bir zerrenin vücudunu Sani'nin vücudunu göstermesi ışıklandırıyor → Kâinattaki buhîkmeti ve düzeni görmek ve kabul etmek ise Teyhid sırrıyla oluyor. (Bu kendi tesbitim)

Yani:

Kâinattaki varlıklara tevhid sırrıyla bakan Sani'ini görmeye başlar

Sani'ini gören kışide İman lâmbası ışıqlanır

İman lâmbası ışıqlanan kişi Sani'ini ilân eder

Bu İman lâmbası ise kalpte d. Rabbanîye'dedir ***

5. Ben yere göğe sığmam -- h. kudsi bu manaya işaret olabilir.

- İsarat-ül İcaz 3 yerde d. Rabbanîye geçiyor

1. Kalbden maksat... ancak bir d. Rabbanîyedir ki mazharı hissiyatı, vîcdan; mâkes-i efkârı, dîmağ'dır. (İ. İcaz 77 Mühürlenmiş Kalbler)

Tesbitlerim:

1. Kalbden maksat (manevî kalb) et parçası değil ancak bir d. Rabbanîye imis.

2. Bu d. Rabbanîyenin hislerin mazharı vîcdan, fikirlerin mâkesi de dîmağ imis. Yani

Kalp (d. Rabbanîye) → Vîcdan (hislerin kaynağı)

↳ Dîmağ (fikirlerin akis yeri)

2. İ. İcaz 77 Mühürlenmiş Kalbler (Sure-i Bakara 7-ayet) Olatifeyi Rabbanîyeyi tazammun eden... cesede yaptığı hizmet gibidir.

Tesbitlerim:

1. Bedenin hayatı nasilki kalbe bağlıdır kişinin maneviyatıda manevî kalp olan d. Rabbanîye'ye bağlıdır.

2. Maddi kalp bütün iç ve dış organlarımızı düzende tutan, onları uyum içinde tutan bir yapıya sahipse L. Rabbanîye de manevî birimlerimizi (ör, hafî, ahfa, akıl, his, duygular vb) düzende tutan, onlarda uyum ve dengeyi sağlayan bir yapıya sahiptir.

~ 3. İ. İcaz 78; Mühürlenmiş Kalpler

Kezâlik o latife-i Rabbanîye âmâl ve ahvâl ve maneviyatın heyeti mecmuasını ... bir heykelden ibaret kalır.

Yesbitim

1. L. Rabbanîye amellerimize, hallerimize ve maneviyatımıza hayat veren bir nurdur ve maneviyatımızı ve letaiflerimizi canlandıran yapı L. Rabbanîyemizdir.

2. İman nuru sönerse amellerimiz, hallerimiz ve maneviyatımız ölü, cansız bir heykelden ibaret kalır. (Ruhsuz kalır) O halde maneviyatımızın ruhu = L. Rabbanîye'dir.

3. İman nurumuz → L. Rabbanîyemizi, L. Rabbanîyemiz de → Manevîyatımızı canlandırır.

İman → L. Rabbanîyeyi → Manevîyatı canlandıran nurdur.

- Sikke-i Tasdik-i Gaybi 261 Nâ'büdü Nüktesi (1 yerde var)

Bu dairede, kalbimdeki L. Rabbanîyem iyyatenâ'büdü ... o cemaat namına diyor.

Mektubat 394 29. Mektup 1. kısımda da bu paragraf geçiyordu konuyu o bölümde ele almıştım.

- Muhakemat 4 yerde L. Rabbanîye geçiyor.

~ 1. Muh. 18 1. Makale - 2. Mukaddeme

Kezâlik hakaiki mahza ... adeta latife-i Rabbanîye denilen kalbin sektesini ve cevheri nurani olan aklın ... demektir.

Yesbitlerim

1. Manevîyatta materyalistlerin hükümlerine başvurma ve fikirleri ile istişare etmek hatadır.

2. Bu durumda L. Rabbanîye'nin, kalbin durduğunu ve nurani bir cevher olan aklın can çektiğini yani ölmek üzere olduğunu göstermektedir.

3. Burdan anlaşılıyor ki manevî konularda materyalist

zihniyetli kişilerle istisare etmek onlarla istisare eden kişinin L. Rabbanîyesinin durduğunu, aklının da örtüldüğünü gösterir.

~ 2. Muhakemat 116 3. Makale

Kalb denilen ... ve tercüman-ı belîğidir.

Yesbitlerim

1. Kalb alemi gaybın penceresidir. Manevî kalb L. Rabbanîyedir

2. L. Rabbanîye gayb alemlerinden nuranî sembollerle fotoğraflar alır.

3. L. Rabbanîye gayb aleminden aldığı fotoğraflarla Sultan-ı Ezelî'yi ilan eder.

4. L. Rabbanîye nuranî harîttir, Sultanı Ezelî'yi ilan eden açık bir tercümandır. ***

~ 3. Muhakemat 118 3. Makale 1. Maksad

Cemî' zerratı kâinat ... misbahını ıslıklandırıyorlar.

Bu paragraf Mesn. Nuriye 247 Nokta-2 Burhan ile aynı olduğu için orada ele aldığım için tekrar ele almıyorum.

~ 4. Muhakemat 136 3. Makale 2. Maksad

Eğer vicdadamı mütalaa etmekle ... istidadı seyyre verilir.

Yesbitlerim:

1 Kalbın (L. Rabbanîye'nin) pası ve zehiri vardır.

2 Kalbın pası ve zehiri muhalefet ve exhamdır.

3. Vicdandan gelen ince ve latîf hakikatler akıl ve exhamın mizanları ile tartılamazlar.

4. Muhalefet, tenkit ve exham kesif olduklarından ince ve latîf hakikatleri hissedemez, anlayamazlar.

5. L. Rabbanîye'nin pası ve zehiri olan 5 sıfat =

① Arzuyu Hilaf

② İltizam-ı taraf-ı muhalif v

③ Maizur tutulmak için kendi exhamına bir hak vermek

④ Bir asla iccâ etmek

⑤ Mecmuun neticesini her bir ferdden istemek.

Bunları ele alacak olursak:

① Arzuyu hilaf: Söylenen veya ispatlanan şeyin zıddını arzulamak.

② İhtizam-ı tarafı, muhalif: Söylenen şeyin karşıt görüşüne sebepsiz taraftar olmak.

③ Mazur tutulmak için kendi evhamına bir hak vermek: Kişinin kendisinin dayanaksız, mesnetsiz kuruntularına bir değer ve hak vermeye kendisini mecbur hissetmesi, haklıymış gibi evhamlarına hirs göstermesi.

④ Bir asla irca etmek

⑤ Mecmuun neticesini herbir ferdden istemek: Birçok delilin neticesini bir delilden istemek; her delil o neticeyi aynı ayar da aynı kuvvette göstermelidir gibi doğru olmayan bir beklenti içine girmek. Halbuki delilin bazıı ince ve latif, bazıı kesif ve kababa zısı, çok kuvvetli bazıı zayıf ve hafif (açık olmayan, gizli, saklı) olabilir. Öyleyse herbir delile kuvvetli ve zahir nazarıyla bakmamak gerekir. Yeya kuvvetli ve zahir ölaülerle tartmamak gerekir. Her delilin mizanı, fitratına göredir. Vicdani bir delil yicdani bir mizanla tartılması, gerekirken akli bir delil akli bir mizanla tartılmasıdır.

- Hutbe-i Samiye 1 yerde 2. Rabbanîye geçiyor.

~ 1. H-Samiye 136 2. Zeyl-H-Samiye'nin 2. Zeyli'nin 2. Kısmı

Vicdanın anasır-ı erbaası ve ruhun dört havvası olan irade, zihin, his, latife-i Rabbanîye herbirinin bir gayat, ül gayat-ı var.

Yesbitlerim:

1. Vicdanın 4 unsuru, ruhun 4 havvası (duygusu) olan irade, Zihin, His, 2. Rabbanîye özellikleridir. ***

2. Vicdanın 4 unsuru ruhun da 4 havvası (duygusu) ise → vicdan ruhun vücudu haricisidir. ***

3. Iradenin → ibadetullah Zihnin → Marifetullah Hissin → Muhabbetullah 2. Rabbanîyenin → Müşahadetullah gayeleridirler.

4. Takva → ibadetullah + Marifetullah + Muhabbetullah + Müşahade-tullah denilen bu 4 özelliği içerir. Yani takvayı karpuz gibi yararsak içinde bu 4 sıfatın olduğu görülür.

5. Vicdan ruhun vücud-u haricisi ise takva da vicdanın vücudu haricisidir. Yani sıralama yaparsak

Ruh → Vicdan → Takva.

6. Seriat bunları (şunları) hem temniye (yetistirme) hem tehzib

(ıslah etme) hem bu gayetül gayata sevkeder paragrafından anlaşılan vicdanın bu 4 unsurunu seriât olgunlaştırır.

Ruh → Vicdan → Takva → Yefistircileri **SERİAT**.

Seriata uyulmazsa ruh bozulur, vicdan kalkar takva kalmaz.

7 Öyleyse imanı olmayanın seriati olmaz (kafirde seriât olmaz) seriati olmayanın ruhu bozulduğu gibi vicdanı kalmaz takva ise ortadan kalkar. O yüzden kafir bu hakikatlerini örttüğü, fitratına ters düştüğü için kafir (örten) olur.

Nur Geçmesi 1 yerde L. Rabbanîye geçiyor.

~ 1. Nur Geçmesi 104 Pencerele Risaletinden

Yani irade-i İlahîye cîlvesi olan evamir-i tekvîniye ... ruhu şaşırtmaz.

Tesbitlerim

1. İrade-i İlahîyenin cîlvesi evamiri tekvîniye ve evamiri tekvîniyenin vücudu haricisi ruhdur.

2. Ruhun insanda bedenle irtibatını sağlayan kalp idi. Öyleyse ruhun bedenle irtibatının merkezi kalp ve kalpteki evamiri latife-i Rabbanîyedir. Öyleyse sıralama şöyle olur.

İrade-i İlahîye → Evamir-i Tekvîniye → Ruh → Latife-i Rabb.

3. Daha önceki tesbitlerde uydudan (bazistasyonundanda) telefona gönderilen sinyalin adı evamir-i tekvîniye idi. Evamiri tekvîniye ile telefonda evamiri tekvîniye olan uyduya gelişim sinyalinin adı sır idi. Demek ruh kendindeki sır latifesi ile evamiri tekvîniyeyle irtibat kuruyor. Sırrın insanda bağlı olduğu yer L. Rabbanîye (kalp) telefonda ise kart idi. L. Rabbanîyenin merkezinde ise müşahadetullah, rüyetullah vardı. Bunu ortaya çıkaran namaz ve dua idi.

İrade-i İlahîye → Evamir-i Tekvîniye ← Ruh ← L. Rabbanîye.
(sır)

4. Ruhdaki 4 sıfat (Zihayat - Zısuur - Kanun-u emri - L. Rabbanîye) önce evamiri tekvîniye ile sonra sırasıyla İrade-i İlahîye ile irtibat halindedir. Bu 4 sıfattan herbiri hacetlerini görürlerken birbirlerine mani olmaz, ruhu şaşırtmazlar.

Latife-i Rabbaniye (Hülasa-Özet)

1. L. Rabbaniye ince ve latif bir duygudur.
2. Manevi kalbin diğer adı Latife-i Rabbaniyedir.
3. L. Rabbaniye nurani bir haritadır, Sultan-ı Ezelîyi ilân eden açık bir tercümandır.
4. Amellerimizde, hallerimize ve maneviyatımıza hayat veren bir nurdur. Maneviyatımızı ve latifelerimizi canlandırır.
5. İman nurumuz → L. Rabbaniyemizi
L. Rabbaniyemiz de → Maneviyatımızı canlandırır.
6. Manevi kalp demek olan L. Rabbaniye vicdan ve dimağdan oluşur.
Kalp (L. Rabbaniye) → Vicdan (hislerin kaynağı)
→ Dimağ (fikirlerin kaynağı)
7. Bedenin hayatı nasılsa kalbe bağlıdır kişinin maneviyatı da L. Rabbaniyeye bağlıdır.
8. Maneviyatımızın RUHU L. Rabbaniyedir.
9. L. Rabbaniye sır, hafî, ahfa, akıl, his, duygular vb manevî birimlerimizi düzene koyar, onlarda uyum ve dengeyi sağlar.
10. Karnattaki varlıklara tevhid sırrı ile bakan → Sanîini görmeye başlar.
Sanîini gören kimsede → iman lâmbası ışıqlanır.
İman lâmbası ışıqlanan → Sanîini ilân eder.
Bu iman lâmbası kalpteki L. Rabbaniyededir.
11. Gayb alemlerinin en müzeci L. Rabbaniyedir.
12. L. Rabbaniyemizin imamı, başı, temsilcisi L. Rabbaniyedir.
13. Bizdeki (insandaki) L. Rabbaniyenin şeceresi hilkattaki yeri Arşı Azamdır.
14. L. Rabbaniye :
• Ezelî ve ebedî bir zatın aynesidir.
• Nihayetsiz derecede nazik ve letafetli bulunan zînuur bir sır-ı insanî, zînuur bir yapıdır. Sanî:
L. Rabbaniye = Zînuur bir sırrı insanî + zînuur bir yapıdır.
Bunlar L. Rabbaniyenin sıfatlarıdır.
15. Meydana gelecek bir olayı insan önceden hissedebilme fitratına sahiptir. Bu olayı hissetmemizi bizdeki L. Rabbaniye yapar.
16. Salih insanlarda ve özellikle velilerde hiss-i kabl-el

vuku (bir olayı olmadan önce hissetme, vakıf olma) fazla inkişaf eder, kerametlerle de eserlerini gösterir.

17. Meydana gelecek bir olayı bazan dile getiririz (isimize doğar ama sebebini bilmeyiz örn: X kişiyle epeydir görüşemedik derken birden X kişinin brzi telefonla aradığını veya kapımızı çaldığını görürüz) ağızımızdan çıkan cümleler kasden değil ihtiyarsız olarak dile getirilir. Bunun nedeni aklın suuru ihata edememesinden kaynaklanır. Buna telepati de denilir. L. Rabbanîye gaybdaki olayı algılar kişi farkında olmadan o olayı ihtiyarsızca dillendirir sonra bakarki ağızından çıkan kelimeler gerçeği yansıtmıyormuş. Akıl suuru ihata edemediği için böyle olur.

18. L. Rabbanîye alemi şahadetî alemi gayba bağlayan bir menfezdür. Yani a. şahadet ile a. gayb arasında **berzah**tır.

19. Özellikle uykuda iken rüya vasıtasıyla gaybi bilgiler L. Rabbanîyemize gelir. Uyurken a. şahadetle a. gayb arasındaki berzah L. Rabbanîyemizle sağlanır. Alemi gayba ilgili olarak rüyada sunular görülür

a. Vukua gelmeye hazırlanan hadiselerle bakılır. (L. R. ile)

b. Levhi Mahfuzun cilvelerine rastgelinir.

c. Mektubatı, Kaderîyenin numunelerine rastgelinir.

d. Bazı meydana gelecek olay ve hadiseler görülür buda 3değişik şekilde olabilir:

① Vakıatta bazan hayal tasarruf eder suret libasları giydirebilir.

② Bazan aynen gördüğü gibi çıkar.

③ Bazan da kalınca bir perde ile sarılır. (Anlaşılması zordur)

20. Manevî konularda materyalist kişilerin hükümlerine başvurmak ve fikirleri ile istişare sağlamak hatadır.

Bu durum kişinin L. Rabbanîyesinin durduğunu, aklının da örtüldüğünü gösterir.

21. İnsan gündelik dünyevi sıkıntılar içinde teneffüse ihtiyaç duyar. İnsanı bu dünyevi sıkıntılardan uzaklaştıracak teneffüs ise **Namaz**dır.

22. Gündelik dünyevi sıkıntılar latîf ve ince duygumuzu L. Rabbanîyemizi boğmaya, kesifletirmeye başlar. İşte

L. Rabbanîye Namaz penceresi ile nefes almaya başlar.

23. L. Rabbanîyenin pası ve zehiri vardır bunlar **muhalfe** ve **evhamdır**.

24. L. Rabbanîyenin pası ve zehiri olan 5 sıfat:

1) Arzuyu hilâf 2) İltizam-ı taraf-ı muhalif 3) Mazur tutulmak için kendi evhamına bir hak vermek 4) Bir asla irca etmek 5) Mecmuun neticesini herbir ferdden istemek.

25. L. Rabbanîyeyi bir sandık olarak düşünürsek bu sandığın içinde mahbub yani müşahadetullah ve rüyetullah vardır. Sandıkta 3 giriş bulunur. 1) Zihin 2) His 3) İrade. Seytan sandığa giriş yapamadığı için diğer giriş yollarını kullanır. Dimağdaki 7 mertebeyi ifrata uğratarak zihni ifrata uğratar. İfradadaki zihin hisleri ifrada getirir ifradadaki hislerde iradeyi ifradla etkilerse L. Rabbanîye sandığı kilitlenir. Bu kilidi açan ise **Namazdır, Zikirdir, Dua'dır**.

Seytan dua, zikir ve namaz ile bertaraf edilir. (Tesbitim)

26. Bakara 45 ve 153 ayeti kerimelerinde Allah cc sabır ve namazla benden yardım isteyin buyuruyor.

Namaz bedenimizin manevi yapısına hava gibi gereklidir. Manevi yapımızın, L. Rabbanîyemizin oksijeniştir. (Serpil)

27. Allahın cc kâinattaki rububiyetini hisseden ve onunla gıdalanan latifemiz L. Rabbanîyemizdir.

28. İrade-i İlahîyenin cilvesi evamiri tekviniye onunda vücud-u haricisi ruhdur.

İrade-i İlahîye → Evamir-i Tekviniye → Ruh (L. Rabbanîye)

29. Ruh evamiri tekviniyeden vücudu harici giydirilmiştir, bir kanun-i emirdir ve L. Rabbanîyedir. Öyleyse L. Rabbanîye ruhun içinde bir birimdir. Yani ruhu ev gibi düşünecek olursak L. Rabbanîye o evdeki bir odadır.

30. Vicdan ruhun vücudu haricisi takva da vicdanın vücudu haricisidir. Yani: **Ruh → Vicdan → Takva**.

31. Bunların da yetistircileri Serrattir.

Ruh → Vicdan → Takva } Yetistiren SERİAT.

32. İrade-i İlahîye → Evamir-i Tekviniye ← Ruh (sır) ← L. Rabbanîye

33. L. Rabbanîyenin **evveli** → İrade-i İlahîye **Ahiri** → Mâshadetullah - Rüyetullah **zahiri** → Sır, dua, ruh, vicdan, takva, namaz **bahiri** → Kâinatın ve alemi gaybın letaiflerin enmüzeci olması. L. Rab. 1 yönüyle ruh 1 yönüyle sır, 1 yönüyle kalptir.